

○ (๓๑ ทวิ)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ๓๕๓๓/๒๕๔๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๕๕/๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗

วันที่ ๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ความ อาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	โจทก์
	นางจินตนา แก้วขาว	จำเลย

เรื่อง บุกรุก

โจทก์

อุทธรณ์

คำพิพากษา

ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลงวันที่ ๓๐ เดือน กันยายน

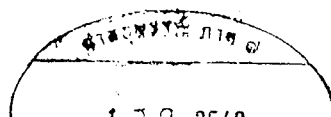
พุทธศักราช ๒๕๔๖

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ รับวันที่ ๒๖ เดือน ธันวาคม

พุทธศักราช ๒๕๔๖

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๔ เวลากลางวัน จำเลย

กับพวกอีกหลายคนโดยไม่ได้รับอนุญาตและ ไม่มีเหตุอันสมควร ได้ร่วมกันบุกรุก

๒๕๔๘

- ๒ -

เข้าไปในบริเวณที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๕ ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ของบริษัทยูเนียนเพาเวอร์ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด นิติบุคคล
ผู้เสียหาย ซึ่งจัดให้มีงานเลี้ยงครบรอบ ๓ ปี โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด
แล้วจำเลยกับพวกดังกล่าวร่วมกันใช้ของเน่าเสียสกปรกขี้วางป่าและเพลงบน
โต๊ะอาหาร ดึงน้ำแข็ง เวทีจัดงานเลี้ยง และภายในงานเลี้ยงดังกล่าวของ
ผู้เสียหาย อันเป็นการรบกวนการครองครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้เสียหายโดย
ปกติสุข เหตุเกิดที่ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๖๒, ๓๖๕

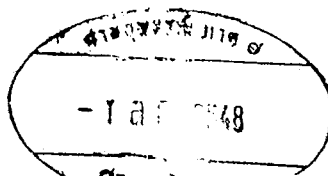
จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

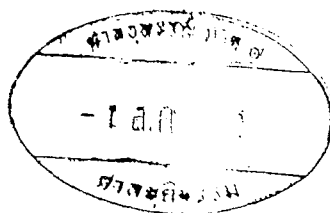
ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ตรวจสอบวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็น
ยุติเบื้องต้นว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุดังกล่าว มีคนร้ายหลายคนร่วมกันบุกรุก

เข้าไปในบริเวณที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๕ ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นของผู้เสียหายและผู้เสียหายครอบครองอยู่ ต่อมาวันที่ ๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ จำเลยเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลธงชัย
ในชั้นนี้คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า จำเลยเป็นคนร้ายคนหนึ่ง
ที่ร่วมกันบุกรุกเข้าไปในที่ดินของผู้เสียหายและผู้เสียหายครอบครองอยู่ดังกล่าวหรือไม่
โจทก์มีนางทิพย์วัลย์ พุกจันทร์ นายเชาวลิต หลีเฮง และนายเชาวลิต สวีบานนท์
เบิกความเป็นพยานองเดียวกันว่า วันเกิดเหตุผู้เสียหายได้จัดให้มีการเลี้ยงฉลอง
ครบรอบ ๓ ปี โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดในที่ดินของผู้เสียหาย ขณะที่พยานกับพวก
กำลังจัดเตรียมอาหารและตั้งโต๊ะอาหารเพื่อเลี้ยงแขกที่จะมาร่วมงาน จำเลยซึ่งเป็น
หัวหน้ากลุ่มคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหินกรูดได้เตือนว่าพวกของจำเลยอีกหลายคน
เข้ามาบริเวณที่เกิดเหตุที่มีการตั้งเวทีแสดงดนตรีและโต๊ะอาหาร เมื่อจำเลยกับพวก
เดินไปถึงบริเวณที่ตั้งโต๊ะอาหาร จำเลยพูดว่า พวกเราเอาน้ำปลาวาฬใส่เลย พร้อมกับกับ
จำเลยก็ขึ้นไปเที่ยวบริเวณโต๊ะ หลังจากนั้นพวกของจำเลยได้เทน้ำปลาวาฬและขว้างปาสิ่งปฏิกูล
ในบริเวณโต๊ะอาหารที่ตั้งไว้และตั้งใส่น้ำแข็ง จำเลยตำรวจตำรวจ มณีแดง เบิกความว่า
พยานซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ตรวจสอบดูแลความเรียบร้อย

ภายในพื้นที่โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด ขับรถจักรยานยนต์ไปถึงบริเวณปากทางเข้าโครงการดังกล่าว มีกลุ่มผู้คัดค้านการก่อสร้างโครงการนั้นชุมนุมกันอยู่ ต่อมาได้รับแจ้งทางวิทยุสื่อสารจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของผู้เสียหายว่ามีกลุ่มผู้คัดค้านเดินทางไปบริเวณที่เกิดเหตุซึ่งตั้งโต๊ะอาหารเพื่อเลี้ยงแขกที่จะมาร่วมงานเกรงว่าจะมีเหตุร้ายเกิดขึ้น พยานจึงเดินทางไปที่เกิดเหตุ พบจำเลยกับพวกอีกหลายคนอยู่ที่บริเวณที่ตั้งโต๊ะอาหารหน้าเวทีแสดงดนตรี เมื่อจำเลยเห็นพยาน จำเลยได้กึ่งเดินกึ่งวิ่งออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ พันตำรวจตรีอนุศักดิ์ โภษะเพชร พนักงานสอบสวนเบิกความว่า หลังจากเกิดเหตุแล้วผู้เสียหายได้มาแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลยกับพวกโดยได้นำโฉนดที่ดิน เอกสารหมายเลข ๖ และภาพถ่ายที่เกิดเหตุหมายเลข จ.๘ จ.๙ จ.๑๔ ถึง จ.๑๖ มามอบให้ พยานได้สอบปากคำนางหทัยกาญจน์ กลิ่นถนนอม นางอาภรณ์ แซ่ลี นางจินตนา เพชรสกุลทอง นางมณี เขียวขำ นายวสันต์ เมืองสมัย นายณรงค์ พุกจันทร์ นางทิพย์วัลย์ พุกจันทร์ นายเชาวลิต สวีบานนท์ นายเชาวลิต หลีเฮง และจำสิบตำรวจดำรง มณีแดง และพยานได้ไปตรวจที่เกิดเหตุและทำแผนที่เกิดเหตุไว้ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๗ ถึง

จ. ๒๖ ซึ่งนางหทัยกาญจน์ นางอาภรณ์ นางจินตนา นางมณี และนายवलันต์ ต่างก็
ให้การในชั้นสอบสวนว่าจำเลยเป็นหัวหน้ากลุ่มผู้คัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าในเขต
และ เป็นผู้นำพวกของจำเลยเข้าไปในที่เกิดเหตุและจำเลยได้ขว้างปาสิ่งของและ
สิ่งปฏิภูลเข้าไปใส่เวทีแสดงดนตรีและโต๊ะอาหาร นอกจากนี้ขณะเกิดเหตุจำเลยได้ขึ้นไป
ไปยังบริเวณที่ตั้งโต๊ะอาหาร และพวกของจำเลยได้เทน้ำปลาวาฬและสิ่งปฏิภูล
ที่โต๊ะอาหารเหล่านั้นกับถังใส่น้ำแข็ง แม้นางอาภรณ์เบิกความว่า พยานเห็นจำเลย
เดินเข้ามาบริเวณที่โต๊ะอาหาร หลังจากนั้นไม่เห็นเหตุการณ์อีก และพนักงานสอบสวน
ได้ให้พยานลงลายมือชื่อในกระดาษเปล่า นางจินตนาเบิกความตอบคำถามค้านของ
ทนายจำเลยว่า ไม่เห็นผู้ใดกระทำการใด ๆ ในบริเวณที่เกิดเหตุ นางมณีเบิกความ
ตอบคำถามค้านของทนายจำเลยว่า จำเลยเดินผ่านที่เกิดเหตุไปเลย ๆ ไม่ได้ชี้ิ้ว
หรือพูดอะไร และนายवलันต์เบิกความตอบคำถามค้านของทนายจำเลยว่า จำเลย
มิได้สั่งให้พวกของจำเลยขว้างปาสิ่งของไปที่เวที แต่ปรากฏว่านางอาภรณ์ได้ให้การ
ต่อพนักงานสอบสวนตามเอกสารหมาย จ. ๒๐ ว่าขณะที่จำเลยเดินอยู่บริเวณโต๊ะอาหาร
ได้ชี้ิ้วสั่งให้พวกของจำเลยขว้างปาสิ่งปฏิภูล โดยนางอาภรณ์ไม่เคยร้องเรียน

ต่อผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนว่าพนักงานสอบสวนให้พยานลงลายมือชื่อใน
กระดาษเปล่า นางจินตนาและนางมณีก็ให้การต่อพนักงานสอบสวนตามเอกสารหมาย
จ.๒๔ และ จ.๒๕ ว่า เห็นจำเลยซึ่งนี้ ส่วนนายवलันต์ก็ให้การต่อพนักงานสอบสวนตาม
เอกสารหมาย จ.๒๖ ว่า เมื่อจำเลยกับพวกเดินไปถึงหน้าเวทีแสดงดนตรี จำเลยได้
ขว้างปาสิ่งของใส่เวทีนั้นพร้อมทั้งตะโกนร้องเสียงโหวกเหวก เห็นว่า ขณะเกิดเหตุเป็น
เวลากลางวัน มองเห็นได้ชัด ทั้งนายณรงค์ นางทิพย์วัลย์ นางหทัยกาญจน์ นางอาภรณ์
นายเชาวลิต สวียานนท์ นางจินตนา นางมณี นายवलันต์ จำสิบตำรวจคำรงค์ และ
นายเชาวลิต หลีเซง ก็เคยเห็นหน้าจำเลยมาก่อนเนื่องจากเป็นหัวหน้ากลุ่มผู้คัดค้าน
โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด อีกทั้งพยานโจทก์เหล่านี้ก็ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลย
มาก่อน ทั้งบางคนก็ปฏิบัติตามหน้าที่ ไม่มีเหตุระแวงสงสัยว่าจะกลั่นแกล้งปรับปรำ
ไว้ร้ายจำเลย แม้นางอาภรณ์ นางจินตนา นางมณี และนายवलันต์ จะเบิกความ
แตกต่างกับคำให้การในชั้นสอบสวนก็อาจเนื่องจากพยานโจทก์เหล่านี้เกรงกลัวต่ออิทธิพล
ของจำเลยซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มผู้คัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด หรือมีเจตนา
กลับใจเบิกความเพื่อช่วยเหลือให้จำเลยพ้นจากความผิด ซึ่งเมื่อได้พิจารณาคำให้การ

ของนางอารณ์ นางจินตนา นางมณี และนายวสันต์ แล้วเห็นว่าสอดคล้องเชื่อมโยงกับ
คำเบิกความของพยานโจทก์ปากนายณรงค์ นางทิพย์วัลย์ นางหทัยกาญจน์ นายเชาวลิต
ส่วยยานนท์ จำเลยตำรวจตำรวจ และนายเชาวลิต หลีเฮง จึงเชื่อว่านางอารณ์ นางจินตนา
นางมณี และนายวสันต์ ให้การต่อพนักงานสอบสวนตามความเป็นจริงยิ่งกว่าคำเบิกความของ
พยานโจทก์เหล่านี้ในชั้นพิจารณา พยานบุคคลและพยานเอกสารของโจทก์เชื่อมโยง สมเหตุสม
น่าเชื่อถือ จำเลยเองก็รับว่าวันเกิดเหตุจำเลยกับพวกได้ไปที่หน้าสำนักงานของผู้เสียหาย
และระหว่างอยู่ที่นั่นได้กลิ่นของเน่าเสีย เพียงแต่อ้างว่าจำเลยกับพวกไม่ได้เข้าไปบริเวณ
ที่เกิดเหตุ อันเชื่อสมกับคำเบิกความและคำให้การของพยานโจทก์ที่เป็นประจักษ์พยานทั้งหมด
ทำให้พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักน่ารับฟังมากยิ่งขึ้น ที่จำเลยนำสืบว่าไม่ได้เข้าไป
บริเวณที่เกิดเหตุ ก็คงมีเฉพาะตัวจำเลยเบิกความลอย ๆ เป็นพยานเพียงปากเดียว
จำเลยไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุนในข้อนี้ ทั้ง ๆ ที่อ้างว่าขณะเกิดเหตุมีพวกของ
จำเลยอยู่ด้วย พยานจำเลยจึงมีน้ำหนักน้อยไม่อาจหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยกับพวกอีกหลายคนได้เข้าไปบริเวณที่เกิดเหตุซึ่งเป็นของ
ผู้เสียหายและผู้เสียหายครอบครองอยู่ แล้วจำเลยกับพวกใช้ของเน่าเสียและสิ่งปฏิกูล

ขวางปลาใส่เวที่แสดงดนตรี ใโต๊ะอาหาร และตั้งใส่น้ำแข็งที่อบุบรีเวมนี้ัน อันเป็น
 การรบกวนการครอบครองอสังหาวิมทรัพย์สินของผู้อื่นโดยปกตติลข การกระทำของจำเลย
 จึงเป็นความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาบทฟ้องมานั้นไม่ต้องด้วกับความเห็น
 ของศาลอุทธรณ์ภาค ๗ อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น

พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๖๕ (๒) ประกอบด้วยมาตรา ๓๖๒ และ ๘๓ ให้จำคุก ๖ เดือน.

นายชัชวาล บุณนาค

นายเกียรติศักดิ์ เกียรติดำรง

นายประบูร ฌ ระนอง

